

# РЕШЕНИЕ

№ 83

гр. София, 09.01.2012 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 30 състав, в публично заседание на 09.12.2011 г. в следния състав:**

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Любка Стоянова**

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7758** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Д. К. В. - У. от [населено място], срещу Заповед № 50-30/26.02.2010 г. на Кмета на район В., с която се одобрява поправка на кадастралния план за имоти и попълване на нови в кв. 13, по плана на в.з. Б., [населено място].

Жалбоподателката в съдебно заседание се представлява, като поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена, съобразно изложеното в нея, като ѝ се присъдят разноски.

Представя допълнително писмени бележки в подкрепа на своите аргументи.

Ответникът – Кметът на район В. се представлява и оспорва подадената жалба.

Заинтересованите страни - Б. Г. Т. и В. Г. Т. се представляват и оспорват жалбата, съобразно предоставената им от съда възможност. Претендират разноски.

Административен съд – С.-град, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл.168 ал.1 АПК събраните и приети по делото писмени доказателства и законосъобразността на оспорвания административен акт като цяло, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Намира жалбата за процесуално допустима, като подадена от лице с правен интерес от оспорването. Същата е подадена в предвидените в чл. 149, ал. 1 от АПК срокове, тъй като видно от приетата по делото административна преписка оспорваната заповед не е била съобщена на лицето, а е научило за съществуването ѝ по време на съдебно заседание. Доколкото в определения от АПК срок след съдебното заседание жалбоподателката е подала жалбата си чрез административния орган, то съдът я

намира за подадена в срок. Разгледана по същество, жалбата се явява ОСНОВАТЕЛНА. С атакувания административен акт - Заповед № 50-30/26.02.2010 г. на Кмета на район В. се одобрява поправка на кадастралния план за имоти пл. №№ 283, 41, 282 и 282а, както и попълване на нов имот пл. № 36 по кафявите линии, цифри, линии и знаци в кв. 13 по плана на в.з. „Б.”, [населено място], съгласно приложената към нея скица.

Съдът следва да прецени законосъобразността на оспорената заповед на всички основания, посочени в чл. 146 от АПК.

На първо място, следва да отбележи, че намира процесната заповед за издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената от чл. 59 от АПК форма и съдържание.

В преписката се намира Заповед на Кмета на СО № РД-09-09-18/07.09.2004 г. относно разпределение на функциите и правомощията на административните органи във връзка с прилагането на ЗУТ и ЗКИР, от която може да се направи извод, че именно кмета на район В., съобразно местонахождението на имота е бил компетентен да се произнесе по искането на лицата за изменение на кадастралния план на местността.

В процесната заповед не се съдържат фактически мотиви за издаването ѝ, такива обаче се съдържат в съставения акт за непълноти /грешки/ в одобрения кадастрален план, поради което не може да се приеме, че е налице пълна липса на мотиви на административния орган при издаване на процесната заповед.

На второ място, при издаване на процесната заповед са нарушени правилата на процесуалния закон, доколкото:

При издаване на оспорената заповед производството е започнало по надлежно искане на заинтересованите страни Б. Г. Т. и В. Г. Т., които видно от доказателствата по делото са сезирали административния орган с редовно искане за допълване и изменение на одобрен кадастрален план за процесната местност /стр. 42/, на основание чл. 58, ал. 1, т. 1 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /наричана за краткост по-долу Наредба № 3 или Наредбата/. Искането се е основавало на желанието на лицата за нанасяне на верните имотни граници за собствения им имот.

По реда на чл. 62, ал. 4, във връзка с ал. 3 от същия член на Наредбата е съставен Акт за отстраняване на непълноти и грешки, като същия не е представен за подпис на всички заинтересовани лица. Актът е подписан само от заявителките, но не и заинтересованите собственици на засегнати съседни имоти. По делото не са налични данни въобще да е било съобщавано на заинтересованите страни за образуване на административното производство. Това представлява съществено процесуално нарушение, което е засегнало в голяма степен правата на заинтересованата страна и настояща жалбоподателка, поради което процесната заповед може да бъде отменена само на това основание, тъй като органът е нарушил нормите на чл. 34 и 35 от АПК, наред с останалите процесуални правила на ЗКИР и Наредба № 3, тъй като не е изяснил в пълнота обстоятелствата за издаване на искания акт.

На трето място, при издаване на процесната заповед органът не се е съобразил и с действителното положение между страните. В изявленията на жалбоподателката категорично се посочва, че се нарушават имотните граници между нейния имот и този на заинтересованите страни, което е илюстрирано с многобройните спорове за собственост между страните по делото.

По делото е изслушано основно и допълнителни заключения на вещо лице, които съдът кредитира като пълни, компетентни и точни. Макар да са оспорени от

заинтересованите страни, същите не са ангажирали различни по вид и характер доказателства, с което да разколебаят изводите на вещите лица и да обосноват необходимостта от нова експертиза. Заключениеята са в съответствие с останалите доказателства по делото. Вещите лица са посочили, че при сравняване на графичната част на оспорената заповед изменението от 1960 г. се установява изместване на имотната граница между урегулюираните поземлени имоти на страните – XIV-283 и VI-282а, като новоотразената граница попада изцяло в УПИ XIV-283, собственост на жалбоподателката.

Направеното от жалбоподателката оспорване води до извод за наличието на спор за материално право между страните, който не може да бъде разрешен в този процес /по аргумент от чл. 62, ал. 6 от Наредбата/. Ето защо оспорваната заповед се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена, а преписката да бъде върната за ново произнасяне на Кмета на район В., на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, като се съобрази със задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона.

От всичко изложено до тук, съдът обосновава правния си извод за незаконосъобразност на оспорения акт и съответно – за основателност на подадената жалба. В този смисъл последната следва да бъде уважена.

На жалбоподателката, на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, в зависимост от изхода на делото следва да бъдат признати направените в производството съдебни и деловодни разноски и да бъде осъдена Столична община да заплати сумата от 810 /осемстотин и десет/ лева, която представлява сумата от внесената държавна такса от жалбоподателката /10 лв./, платеното по делото възнаграждение на вещото лице по приетата по делото експертиза /200 лв./, както и адвокатско възнаграждение, за процесуалното представителство пред съда /600 лв./.

Водим от горното, и на основание чл. 143, ал. 1, чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд – София-град, II отделение, 30 състав

#### РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразна по жалба на Д. К. В. - У. от [населено място] № 50-30/26.02.2010 г. на Кмета на район В..

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. К. В. - У. от [населено място], ЕГН [ЕГН], сумата от 810 /осемстотин и десет/ лева, представляваща съдебни и деловодни разноски на жалбоподателката.

ВРЪЩА преписката за ново произнасяне от административния орган в 14 /четиринадесет/ дневен срок от влизането в сила на съдебното решение, съобразно мотивите на съда.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВЪРХОВНИЯ АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД на Р. Б. с касационна жалба, в четиринадесет дневен срок от получаване на съобщенията до страните, че е постановено.

#### ПРЕДСЕДАТЕЛ: